VFk n'keks/; k; %

; U=kkf.k

अथ यन्त्राणि वक्ष्यन्ते पारदो येन यन्त्र्यते। तस्माद्यन्त्रस्य रूपाणि दर्शनीयानि शास्त्रतः ॥ 1 ॥ दोला पलभलीयन्त्रमूर्ध्वपातनकं च यत्। अधःपातनकं चापि तिर्यक्पातनकं तथा ॥ 2 ॥ घटीयन्त्रं गर्भयन्त्रमिष्टिका-जलयन्त्रकम्। खल्वं डमरूकाख्यं च चिपिटाख्यं तुलाभिधम् ॥ ३ ॥ लवणं कोष्ठिकासंज्ञमन्तरालिकसंज्ञितम्। धूपयन्त्रं नाभियन्त्र ग्रस्तयन्त्रं तथैव च ॥ ४ ॥ विद्याधरं कुण्डकं च ढेकीसंज्ञगुदाहृतम्। सोमानलं च निगडं किन्नरं भैरवाभिधम् ॥ 5 ॥ वालुकानामकं चापि पातालं भूधराभिधम्। सारणायत्रकं गृह्यं गन्धपिष्टकयन्त्रकम् ॥ 6 ॥ कूपीयन्त्रं पालिकाख्यं दीपिकायन्त्रकं तथा। स्थालीयन्त्रं भस्मयंत्रं देगयन्त्रमुदीस्तिम् ॥ ७ ॥ घाणिकायन्त्रमुद्दिष्टं हंसपाकिमधं तथा। ऊनचत्वारिंशदत्र यन्त्राण्युक्तानि नामतः ॥ ८ ॥

eWkk

अथ मूषाश्च कथ्यन्ते मृत्तिकाभेदतः क्रमात् । मूषा कुमुदिका प्रोक्ता क्रौंचिका करहाटिका ॥ 9 ॥ पातिनी कथ्यते सैव बह्निमित्रा प्रकीर्तिता ॥ 10 ॥

तुषभस्मयुता मृत्स्ना वाल्मिकी विङ्संयुता। ; k**s**e#kk तया या रचिता मूषा योगमूषेति कथ्यते ॥ 11 ॥ xkje#kk गारभूनागसत्वाभ्यां शणैर्दग्धतषैस्तथा। मर्दिता महिषीक्षीरे मृत्तिका पक्षमात्रकम्। तन्मृदा रचिता मूषा गारमूषति कथ्यते ॥ 12 ॥ ojeWkk वस्त्रांगारतूषास्तुल्यास्तच्चतूर्गूणमृत्तिका । भूनागमृत्तिका तुल्या सवीरभिर्विमर्दिता। कथिता वरमूषा सा यामं बहुनिं सहेत वै ॥ 13 ॥ पूर्वोक्ता मृत्तिका या तु रक्तवर्गांबुभाविता। o.kewkk रक्तवर्गयुता मृत्स्नाकारिता मूषिका शुभा ॥ 14 ॥ तुरीपुष्पकसीसाभयां लेपिता सा च मूषिका। वर्णोत्कर्षे प्रयोक्तव्या वर्णमूषति कथ्यते ॥ 15 ॥ श्वेतवर्गेण वै लिप्ता रूप्यमुषा प्रकीर्तिता ॥ 16 ॥ : I; e\(\)k बिडेन रचिता या तु बिडेनैव प्रलेपिता। foMeWkk देहलोहार्थसिद्धयुर्थं बिडमूषेत्युदाहृता ॥ 17 ॥ गारभूनागसत्वाभयां तुषिमश्रा शणेन च। oteWkk मृत्समा महिषीक्षीरैर्दिवसत्रयमर्दिता ॥ 18 ॥ संस्थिता पक्षमात्रं हि पश्चान्मूषा कृता तया। लेपिता मत्कुणस्याथ शोणितेन बलारसैः ॥ 19 ॥ चतुर्यामं ध्मापिता हि द्रवते नैव वह्निना। वज्रम्षेति कथिता वज्रद्रावणहेतवे ॥ 20 ॥ ollrkde#kk वृन्ताकाकारमूषायां नालं कृत्वा दशांगुलम । धलूरपृष्पवद्दीर्घं सूदृढं चैव कारयेत् ॥ 21 ॥ अष्टांगुलं च सचिछद्रं भवेद् वृन्ताकमूषिका। अनया खर्परादीनां मृदूनां सत्वमाहरेत् ॥ 22 ॥

xkbruhe#kk गोस्तनाकारमूषा या मुखोपरि विमुद्रिता। सत्वानां द्रावणे शृद्धौ मूषा सा गोस्तानी भवेत् ॥ 23 ॥ eYyeWkk निर्दिष्टा मल्लमूषा या मल्लाद्वितयसंप्टात्। रसपर्पटिकादीनां स्वेदनाय प्रकीर्तिता ॥ 24A ॥ कुलालभाण्डरूपा या दृढा च परिपाचिता। i Dde#kk पक्कमूषेति सा प्रोक्ता सत्वरद्रव्यशोधिनी ॥ 24**B** ॥ अतिस्थूलातिदीर्घा च मुखे किञ्चिच्च विस्तृता। egke#kk महामुषेति सा प्रोक्ता सत्वरद्रव्यशोधिनी ॥ 25 ॥ eUt#ke#kk षडंगुलोन्नता दीर्घा चतुरस्त्रा च निम्नका। मन्जूषाकारमूषा सा कथिता रसमारणे ॥ 26 ॥ xHk&Wkk भूमौ निखन्यमानां हि मूषामाध्छाद्य बालूकैः। गर्भमूषा तु सा ज्ञेया पारदस्य निबन्धिनी ॥ 27 ॥ ew yewkk मूषा या चिपिटामूले वर्तुलाष्टांगुलोच्छ्या। मूषा सा मुसलाख्या स्याच्चक्रीबद्धरसे हिता ॥ 28 ॥

dk\Sh

सत्वपातनकार्ये तु कोष्ठिका युज्यते बुधैः ।
तासां तु विविधाकारान् कथयामि यथातथम् ॥ २९ ॥

VXKj CKSh अंगारकोष्ठिका नाम राजहस्तप्रमाणका ।
द्वादशांगुलविस्तारा चतुरस्त्रा प्रकीर्तिता ॥ ३० ॥
वेष्टिता मृण्मयेनाऽथ एकभित्तौ च गर्तकम् ।
वितस्तिमात्रं, द्वारं च सार्धवैतस्तिकं दृढम् ॥ ३१ ॥
अधोभागे विधातव्या देहली धमनाय वै ।
प्रादेशमात्रं भित्तिः स्यादुत्तरंगस्य चोर्ध्वतः ॥ ३२ ॥
प्रदेशमात्रं कर्तव्यं द्वारं तस्योपिर ध्रुवम ।
द्वारं चेष्टिकया रूद्ध्वा संधिराधं च कारयेत् ॥ ३३ ॥

पूरयेत्कोकिलैस्तां त भस्त्रिकां प्रधमेत्खलु । कोकिलाधमनद्रव्यमूर्ध्वद्वारेण निक्षिपेत् एषा चांगारकोष्ठी च खराणं सत्तवपातनी ॥ ३४ ॥ ikrkydk\$h गर्तं खनेद् दृढं भूमौ द्वादशांगुलमात्रकम्। तन्मध्ये वर्तुलं गर्तं चतुरंगुलकं दृढम् ॥ 35 ॥ खर्परं स्थापयेत्तत्र मध्यगर्तोपरि दृढम । आपूर्य कोकिलैर्गर्तं प्रधमेदेकभस्त्रया। पातालकोष्ठिका सा तु मृदुसत्वस्य पातनी ॥ 36 ॥ xkj dk\$Bh वितस्तिप्रमिता निम्ना प्रदेशप्रमिता तथा। उपरिष्टात् पिधानं तु भूरिच्छिद्रसमन्वितम् ॥ 37 ॥ गर्तमापूर्यं चांगारैः प्रधमेद्वंकनालतः। गारगोष्ठी समुद्दिष्टा सत्वपातनहेतवे ॥ 38 ॥ fr; Di?keudk\$h वितस्तिप्रमितोत्सेधा सा बुध्ने चतुरंगुला। तिर्यक्रप्रधमनाख्या च मृदुसत्वस्य पातनी ॥ 39 ॥

i ₩k%

egki Ve~ भ्रम्यां वै खनयेद्गर्तं द्विहस्तं चतुरस्रकम् ।
छगणानां सहस्त्रेण पूरयेत्तदनन्तरम् ॥ ४० ॥
औषधं धारयेन्मध्ये तमाचछाद्य वनोत्पलैः ।
सहस्त्रार्धेश्च वै सम्यग्वह्निं प्रज्वालयेत्ततः ।
महापुटिमद्र प्रोक्तं ग्रन्थकारेण निर्मितम् ॥ ४1 ॥

xti Ve~ राजहस्तप्रमाणं हि चतुरस्त्रं हि गर्तकम् ।
वनोत्पलसहस्त्रेण गर्तमध्यं च पूरितम् ॥ ४2 ॥
मूषिकां चौषधेनाथ पूरितां तां तु मुद्रयेत् ।
गर्तमध्ये निधायाथ गिरिण्डानि च निक्षिपेत् ।
अधोऽग्निं ज्वालयेत्सम्यक् एवं जगपुटो भवेत् ॥ ४3 ॥

```
okjkgi Ve~ अरिलमात्रे कुण्डे च वाराहपुटमुच्यते ॥ ४४ ॥
dØdVi Ve~ वितस्तिस्त्वेकमानेन गर्तं चेच्चतुरस्त्रकम् ।
              कुक्कुटाख्यं पुटं विद्यादौषधानां च साधनम् ॥ ४५ ॥
diksi\/e~ छगणैरष्टभिः सम्यक् कपोतपूटमुच्यते ॥ ४६ ॥
xkoji≬e
              तुषैर्वा गोमयैर्वापि रसभस्मप्रसाधनम्।
              माणिकाद्वयमानेन गोवरं पुटमुच्यते ॥ ४७ ॥
enHkk.Mi Ve~मृदा भाण्डं प्रपूर्यैव मध्ये द्रव्यं तु विन्यसेत्।
              अधस्ताज्जवालयेदग्निं मृद्भाण्डपुटमुच्यते ॥ ४८ ॥
ckycki ve गर्ते तु बालुकापूर्णे मध्ये द्रव्यं तु विन्यसेत्।
              उपरिष्टादधस्ताच्च वह्निं कुर्यात्प्रयत्नतः।
              तद्वालुकापुटं सम्यागुच्यते शास्त्रकोविदैः ॥ 49 ॥
Hkw/kji W/e
              मूषिकां भूमिमध्ये तू स्थापितं द्वयंगुलादधः।
              उपरिष्टात्पुटं दद्यात्तत्पुटं भूधराह्वयम् ॥ ५० ॥
ykodi ve~ गोवरैर्वा तुषैर्वापि कर्षमात्रमितैः पूटम् ।
              यत्र तल्लावकाख्यं स्यान्मृदुद्रव्यस्य साधने ॥ 51 ॥
Nx.kx; kt % उत्पलं पिष्टकं छाणमुपलं च गरिण्डकम् ।
              छगणापलसारी च नवारि छगणाभिधाः ॥ 52 ॥
```

bfrJh ineukHklwupk Jh; 'kk&kjsk twukx<okLr0; s fojfprsjlizdk'kløkkdjsn'keks/; k; %A